

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎI „Cosovan Dalesgrup”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Nali” către ÎI
„Cosovan-Dalesgrup” cu privire la declararea nulității absolute a Acordului
adițional din 03 martie 2014, repunerea părților în poziția inițială cu obligarea ÎI
„Cosovan-Dalesgrup” să transmită bunul imobil, încasarea penalității, a
prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de ÎI „Cosovan Dalesgrup”, casată hotărârea din 12
decembrie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, și pronunțată o nouă
hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 18 aprilie 2014, SRL „Nali” a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva ÎI „Cosovan-Dalesgrup”, solicitând declararea nulității absolute a
Acordului adițional din 03 martie 2014, repunerea părților în poziția inițială cu
obligarea ÎI „Cosovan-Dalesgrup” să transmită bunul imobil, încasarea penalității,
a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 mai 2011, a încheiat cu ÎI „Cosovan-
Dalesgrup” un contract de locațiune. Contractul a fost încheiat pentru 3 ani, cu
chiria lunară de 8000 Euro și prevedea darea în locațiune a terenului cu suprafața
de 0,19 ha și a unor construcții, amplasate pe str. XXXXXXXXX, mun. Chișinău,
pentru a fi utilizate cu destinația de piață comercială.

La 09 ianuarie 2014, SRL „Nali” a expediat în adresa directorului ÎI „Cosovan-
Dalesgrup” - Sergiu Cosovan o înștiințare, prin care i-a comunicat că SRL „Nali”
nu intenționează să prelungească termenul contractului de locațiune, acțiunea
căruia va expira la 01 mai 2014.

În luna aprilie 2014, SRL „Nali” a aflat că ÎI „Cosovan-Dalesgrup” a obținut o
nouă autorizație sanitară de funcționare a pieței, iar la 17 aprilie 2014, în urma
adresării către OCT Chișinău, a primit de la ultimul un document numit - „Acord

adițional nr. 1” din 03 martie 2014, depus și înregistrat la ÎS „Cadastru” de către ÎI „Cosovan-Dalesgrup”.

Potrivit reclamantei, pe acest document, aparent, ar fi aplicate ștampila SRL „Nali” și semnătura directorului SRL „Nali”, care sunt falsificate, deoarece SRL „Nali” niciodată nu a încheiat și nu a confirmat acest document. Prin acordul adițional menționat au fost modificate, în defavoarea SRL „Nali”, un șir de clauze esențiale ale contractului, cum ar fi prelungirea termenului contractului de locațiune din 01 mai 2011, de la 3 ani la 48 de ani; majorarea suprafeței terenului luat în locațiune, de la 0,19 ha la 0,21 ha și includerea unei construcții nefinisate cu nr. cadastral XXXXXXXX.

Astfel, Acordul adițional din 03 martie 2014, contrafăcut de către ÎI „Cosovan-Dalesgrup” este întocmit unilateral, cu rea-voință și fără știrea SRL „Nali”, clauzele formulate în acest acord adițional, afectează și prejudiciază dreptul de proprietate al SRL „Nali”, dăunând intereselor sale economice.

Ulterior, în temeiul art. 60 din Codul de procedură civilă, reclamantul a depus o cerere de majorare a pretențiilor, solicitând încasarea penalității contractuale de 5% (pct. 7.2), pentru perioada 06 mai 2014 – 23 ianuarie 2015 în sumă de 87 660 Euro, a prejudiciului material cauzat în urma îngrădirii accesului SRL „Nali” la imobilul ce-i aparține și împiedicarea desfășurării activității economice pe acest teren pentru perioada 06 mai 2014 – 23 ianuarie 2015 în sumă de 3040000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Nali” către ÎI „Cosovan-Dalesgrup”.

Prin decizia din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎI „Cosovan-Dalesgrup”, fiind casată hotărârea din 12 decembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a SRL „Nali”.

S-a declarat nul Acordul adițional nr. 1 din 03 martie 2014 la contractul de locațiune din 01 mai 2011, încheiat între SRL „Nali” și ÎI „Cosovan-Dalesgrup”.

S-a încasat din contul ÎI „Cosovan-Dalesgrup” în beneficiul SRL „Nali” prin compensare penalitatea contractuală de 5%, pentru perioada 06 mai 2014 - 23 ianuarie 2015 în sumă de 4843,30 (patru mii opt sute patruzeci și trei,30) Euro, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii.

S-a încasat de la ÎI „Cosovan-Dalesgrup” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2984,44 (două mii nouă sute optzeci și patru, 44) lei.

S-au repus părțile în poziția inițială și s-a obligat ÎI „Cosovan-Dalesgrup” să transmită în posesia și folosința SRL „Nali” bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXXXX, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX.

S-au încasat din contul ÎI „Cosovan-Dalesgrup” în beneficiul SRL „Nali”, cheltuielile de judecată ce constituie suma de 5000 (cinci mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de avocatul - Viorel Procopii, suma de 8000 (opt mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de avocatul - Galina Balaban și suma de 7000 (șapte mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de avocații - Andrei Bivol și Valentin Ciuric, iar în total suma de 20000 (douăzeci mii) lei.

În rest, cerințele reclamantei SRL „Nali” au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

S-a încasat de la SRL „Nali” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 46915,56 (patruzeci și șase mii nouă sute cincisprezece, 56) lei.

S-a încasat din contul SRL „Nali” în beneficiul ÎI „Cosovan-Dalesgrup” parțial taxa de stat achitată la depunerea apelului în sumă de 16436 (șaisprezece mii patru sute treizeci și șase) lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că Acordul adițional nr. 1 din 03 martie 2014 la contractul de locațiune din 01 mai 2011, încheiat între SRL „Nali” și ÎI „Cosovan Dalesgrup”, nu corespunde întru totul exigențelor impuse de lege și există temeiuri de declarare a nulității absolute a acestuia, și anume cel prevăzut la art. 220 din Codul civil. Or, din analiza materialelor pricinii civile, este imposibil de a concluziona cert, exprimarea unui consimțământ din partea SRL „Nali” la încheierea acordului adițional nr. 1 din 03 martie 2014. Astfel, ținând cont de efectele nulității actului juridic, instanța de apel a considerat necesar de a restabili situația juridică a părților, prin repunerea părților în situația anterioară încheierii actului, și a obliga ÎI „Cosovan-Dalesgrup” să transmită în posesia și folosința SRL „Nali” bunul imobil cu nr.cadastral XXXXXXXXX, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXX.

La 26 iunie 2018, ÎI „Cosovan-Dalesgrup” a contestat cu recurs decizia din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea în care au fost admise pretențiile formulate de SRL „Nali”, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a reiterat că instanța de apel a pus la baza deciziei două rapoarte de expertiză efectuate asupra unor copii ale Acordului adițional nr. 1 din 03 martie 2014, ceea ce a dus la pronunțarea unei decizii eronate. De asemenea, recurentul nu este de acord cu calculul penalității încasate de instanța de apel.

La 24 octombrie 2018, SRL „Nali” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea acesteia și menținerea deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Cosovan-Dalesgrup” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 martie 2018, fiind expediată participanților la proces la 06 aprilie 2018 (f.d. 197, vol. III), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recurentul menționează în cererea de recurs că a

primit copia deciziei contestate la 30 aprilie 2018, iar recursul declarat împotriva deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 26 iunie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de ÎI „Cosovan-Dalesgrup”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de ÎI „Cosovan-Dalesgrup”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu